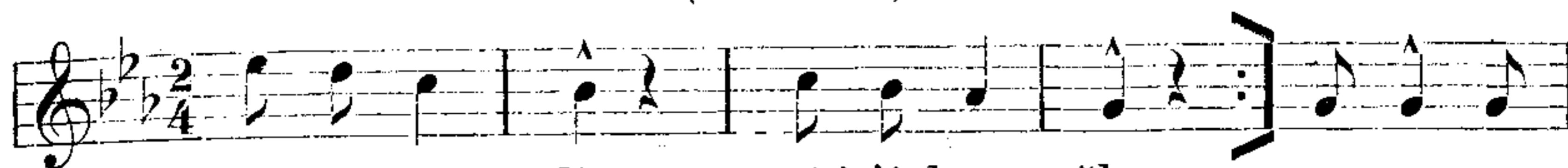

732.

Z Lanžota.

(Do skoku.)

V čirém po - li, stó-jí hru - ška Tak sem si
ma - lo - va - ná až do vr - ška.

ši - rú - šek na - ra - zíl, abych sa ho - lén - ky ne - chy - bíl.

V čirém poli stójí hruška,
malovaná až do vrška:
tak sem si širúšek narazíl,
abych sa holénky nechybíl.

733.

Táhle.

Ze Žarošic.

Za - ku - ka - la že - žu - li - čka na per - ga - mí - ně.

Jak pak se máš, má mi - len - ko, v tem Ho - do - ní - ně?

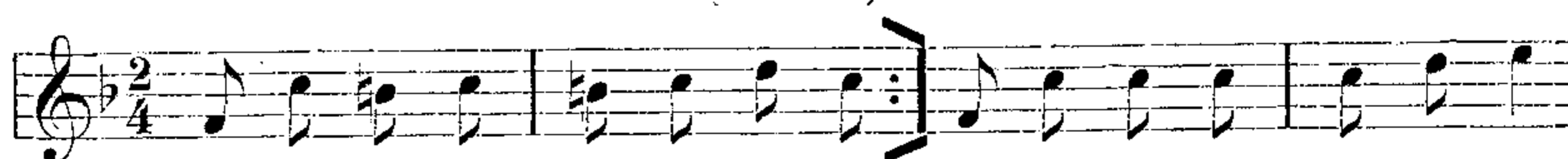
Zakukala žežulička
na pergamině:
Jak pak se máš, má milenko,
v tem Hodoníně?

Jak se všecí lidi majó,
tak se taky mám,
ve dně v noci víno píju,
chlebem zajídám.

734.

Ze Stražovic.

(Skočná.)

Ra - duj - te se, mla - dé že - ny, jak v Mo - ra - vě tak v Čechách,
už sú ble - chy po - du - še - ny,